

[Ministeren for offentlige arbejder.]

et sådant forslag. Jeg mener ikke, et år er nok til at rede de mange forskellige tråde ud, der knytter sig til den komplicerede opgave at indføre enhedstelefon. Jeg tror, man vil kunne komme i en uheldig situation, hvis man opsagde koncessionerne. Hvis man ikke nåede til enighed i løbet af det år, stod vi altså med situationen uafklaret, når vi nåede frem til 1. marts 1962, og jeg tror, der kunne ske megen skade med hensyn til telefonbetjeningen her i Danmark, hvis vi handlede så overilet. Derfor har jeg måttet gå imod forslaget, og jeg har forstået, at jeg har tilslutning fra de øvrige partier i tinget hertil.

Det ærede medlems standpunkt vedrørende opsigelsen af koncessionerne forbindes med 5 forskellige krav. Så vidt jeg forstod det ærede medlem hr. Aksel Larsen, ville han nu frafalde nogle af dem. Jeg gjorde i udvalget opmærksom på, at en nedsættelse fra 7 pct. til 5 pct. som maksimumsudbytte ville have meget alvorlige følger for den investering, telefonselskaberne skal bruge for at føre automatiseringen videre og for i det hele taget at komme videre med dækningen af telefonbehovet i landet. Jeg har også forstået, at det ærede medlem i og for sig giver mig ret i, at der er betænkeligheder på dette område.

Jeg forstod også, at det ærede medlem har frafaldet kravet om, at man skal nedsætte den kurs, der skal gives ved indløsningen, hvis man opsiges koncessionerne, fra 125 til 110. Det ærede medlem har forstået, at det ikke kan lade sig gøre, idet vi, i samme øjeblik vi opsiges koncessionerne, har en pligt til at indløse med 125, og selv om staten har aktiemajoriteten i Jydsk Telefon-Aktieselskab og Københavns Telefon Aktieselskab, som er de selskaber, spørgsmålet om kursfastsættelse vedrører, ville alligevel de aktionærer, som ikke ville stemme for et sådant forslag, have ret til at få indløst til kurs 125.

Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at de tre af kravene i og for sig ikke hænger sammen med koncessionsspørgsmålet.

Med hensyn til spørgsmålet om at få repræsentation for funktionærer og abonnenter i telefonselskabernes bestyrelse ligger dette i ministerens hånd. Ministeren

kan udnævne de repræsentanter for staten, som skal sidde i disse selskabers bestyrelse, og der kan selvfølgelig ved fornyelse af disse bestyrelsespladser tages hensyn både til funktionær- og abonnentinteresser.

Jeg mener i øvrigt, at abonnentinteresserne er varetaget, idet de repræsentanter, der sidder for staten, også er repræsentanter for abonnenterne. Der er altså i og for sig heller ikke noget i vejen for, at staten uden koncessionsopsigelse kunne udpege en funktionær til bestyrelsesmedlem. Om noget sådant kan finde sted, må tiden vise — det er jo ikke aktuelt i øjeblikket.

Hvad endvidere angår det ærede medlems fjerde krav om at halvere honorarerne til bestyrelsesmedlemmerne, har jeg gjort opmærksom på, at de honorarer, som bestyrelsesmedlemmerne i telefonselskaberne har fået, har været gældende gennem en meget lang årrække, og at vi for forholdsvis kort tid siden satte disse honorarer op, fordi de ikke havde været reguleret i forhold til den stedfundne prisudvikling. Det ville virke noget bagvendt, om vi det ene år sætter bestyrelsesmedlemmernes honorarer op for så det næste at halvere dem. Jeg har da også forstået, at det ærede medlem er enig heri — eller i hvert fald forstår den begrundelse, jeg har givet.

Til slut kommer vi så til, om jeg så må sige, kardinalspørgsmålet for det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg har forstået på det ærede medlem, at det forslag om motiveret dagsorden, som nu er stillet, skulle være noget, der rigtig var sus i, og som udadtil i hvert fald skulle betyde noget for det parti, det ærede medlem repræsenterer: at man nu kunne få socialdemokraterne til at stemme om, hvorvidt disse selskaber, som staten har hovedindflydelsen på, også i fremtiden skulle være medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Det ærede medlem har tænkt, at det ikke kan lade sig gøre, at socialdemokratiske medlemmer af det høje ting virkelig skulle kunne stemme imod et sådant dagsordensforslag.

Jeg vil gerne redegøre for, hvordan det forholder sig med medlemskabet i Arbejdsgiverforeningen for Jydsk Telefon-Aktieselskabs og Københavns Telefon Aktieselskabs vedkommende. Det ligger sådan, at disse to selskaber ikke er ordinære